

DZIENNIK USTAW POLSKIEJ RZECZYPOSPOLITEJ LUDOWEJ

Warszawa, dnia 30 czerwca 1955 r.

Nr 25

TREŚĆ:

Poz:

DEKRET

151 — z dnia 8 czerwca 1955 r. — Prawo o aktach stanu cywilnego 241

ROZPORZĄDZENIA RADY MINISTRÓW:

152 — z dnia 18 czerwca 1955 r. zmieniające rozporządzenie z dnia 26 października 1954 r. w sprawie uposażenia lekarzy i lekarzy dentyków 248
153 — z dnia 18 czerwca 1955 r. w sprawie uposażenia niektórych pracowników zatrudnionych w zakładach społecznych służby zdrowia 249

151

DEKRET

z dnia 8 czerwca 1955 r.

Prawo o aktach stanu cywilnego.

Rozdział I.

Przepisy ogólne.

Art. 1. Stan cywilny osób stwierdza się na podstawie akt sporządzonych w księgach stanu cywilnego.

Art. 2. W księgach stanu cywilnego prowadzi się rejestrację urodzeń, małżeństw i zgonów oraz dokonuje się innych wpisów przewidzianych w obowiązujących przepisach.

Art. 3. 1. Księgi stanu cywilnego są prowadzone przez urzędy stanu cywilnego.

2. Urzędy stanu cywilnego działają przy prezydiach gromadzkich rad narodowych i rad narodowych osiedli oraz przy prezydiach miejskich rad narodowych, w miastach zaś podzielonych na dzielnice — przy prezydiach dzielnicowych rad narodowych.

Art. 4. Do urzędów stanu cywilnego stosuje się odpowiednio przepisy dotyczące referatów (oddziałów, wydziałów) prezydiów rad narodowych.

Art. 5. 1. Obszar gromady, osiedla, miasta lub dzielnicy stanowi okręg urzędu stanu cywilnego.

2. Prezydium wojewódzkiej rady narodowej (Rady Narodowej w m. st. Warszawie i w m. Łodzi), biorąc pod uwagę liczbę ludności, może tworzyć urzędy stanu cywilnego właściwe dla kilku okręgów, jak również utworzyć kilka urzędów stanu cywilnego na obszarze miasta lub dzielnicy.

Art. 6. Czynności w zakresie rejestracji stanu cywilnego wykonuje kierownik urzędu stanu cywilnego lub jego zastępca.

Art. 7. 1. Kierownikiem urzędu stanu cywilnego jest przewodniczący prezydium rady narodowej, jego zastępcą — sekretarz prezydium. W razie potrzeby prezydium rady narodowej może za zgodą prezydium rady narodowej wyższego stopnia powołać drugiego zastępcę.

2. Prezydium rady narodowej może za zgodą prezydium rady narodowej wyższego stopnia powołać osobnego kierownika urzędu stanu cywilnego oraz jego zastępcę lub zastępców.

Art. 8. Organami nadzoru nad urzędami stanu cywilnego są:

- 1) prezydium powiatowej rady narodowej — nad urzędami stanu cywilnego przy prezydiach gromadzkich i miejskich rad narodowych miast nie stanowiących powiatów oraz rad narodowych osiedli;
- 2) prezydium miejskiej rady narodowej miasta podzielonego na dzielnice — nad urzędami stanu cywilnego przy prezydiach dzielnicowych rad narodowych;
- 3) prezydium wojewódzkiej rady narodowej — nad urzędami stanu cywilnego przy prezydiach rad narodowych miast stanowiących powiaty.

Art. 9. Zwierzchni nadzór nad urzędami stanu cywilnego sprawuje Minister Spraw Wewnętrznych.

Art. 10. 1. Księgi stanu cywilnego wolno wносить poza lokal urzędowy jedynie na podstawie zarządzenia organu nadzoru lub sądu albo w razie niebezpieczeństwa zagrażającego tym księgom.

2. Minister Spraw Wewnętrznych określi sposób i miejsce przechowywania oraz sposób zabezpieczania i kontroli ksiąg stanu cywilnego.

R o z d z i a ł II.

Prowadzenie ksiąg stanu cywilnego.

Art. 11. 1. Księgi stanu cywilnego prowadzi się w jednym egzemplarzu.

2. Akta urodzenia, małżeństwa i zgonu sporządza się na kartach rubrykowanych w księgach stanu cywilnego, oddzielnych dla każdego rodzaju akt.

3. Księgi stanu cywilnego zamyka się po upływie roku kalendarzowego.

Art. 12. Kierownik urzędu stanu cywilnego powinien żądać dowodów prawdziwości oświadczenia zgłoszonego do wpisu. Gdyby dowody te uznał za niewystarczające, zbada i ustali stan faktyczny.

Art. 13. Akta stanu cywilnego sporządza się w urzędzie, w którego okręgu nastąpiło urodzenie, zgon lub zawarcie małżeństwa.

Art. 14. 1. Akt stanu cywilnego powinien zawierać tylko te dane, które są wymagane przez prawo. Nie należy w nim zamieszczać danych dotyczących miejsca, w którym nastąpiło zdarzenie, jeżeli dane te mogą przynieść ujmę zainteresowanym.

2. Organ nadzoru może na żądanie innych organów państwowych, na wniosek osób zainteresowanych lub z urzędu zarządzić skreślenie części wpisu, która stosownie do przepisu ust. 1 nie powinna być wpisana.

Art. 15. 1. Zgłoszenia urodzenia i zgonu dokonuje się ustnie.

2. Państwowe organy, instytucje i zakłady (np. kliniki położnicze, szpitale, więzienia) oraz lekarze i położne mogą dokonywać zgłoszeń na piśmie.

Art. 16. Jeżeli zgłaszający nie może porozumieć się z kierownikiem urzędu stanu cywilnego ani ustnie, ani na piśmie, czy to ze względu na swą ułomność fizyczną (niemotę, głuchotę itp.), czy też ze względu na nieznaną jomość żadnego z języków zrozumiałych dla kierownika urzędu stanu cywilnego, należy wezwać biegłego lub tłumacza.

Art. 17. 1. Jeżeli akt stanu cywilnego dotyczy osoby o nie ustalonej tożsamości, organ państwowy, który później ustali jej tożsamość, zgłasza kierownikowi urzędu stanu cywilnego dane uzupełniające akt; zgłoszenia może dokonać również osoba zainteresowana.

2. Na podstawie danych uzupełniających i dotychczasowego aktu kierownik urzędu stanu cywilnego sporządza nowy akt z adnotacją w rubryce „Uwagi”, że akt ten zastępuje akt dawny.

Art. 18. 1. Jeżeli po sporządzeniu aktu zajmą okoliczności, które mają wpływ na jego treść lub ważność, kierownik urzędu stanu cywilnego zamieszcza wzmiankę dodatkową na marginesie aktu.

2. Podstawę do zamieszczenia wzmianki stanowią orzeczenia organów państwowych, wypisy akt stanu cywilnego oraz inne dokumenty mające wpływ na treść lub ważność aktu.

3. Pod tekstem aktu zamieszcza się przypiski, które mają na celu powiązanie akt dotyczących tej samej osoby przez wpisanie danych o aktach sporządzonych wcześniej lub później.

Art. 19. Akt stanu cywilnego powinien być sporządzony w dniu, w którym dokonano ustnego zgłoszenia, a jeżeli zgłoszenie nastąpiło na piśmie lub akt ma być sporządzony wskutek zarządzenia organu nadzoru —

najpóźniej w ciągu trzech dni po nadejściu zgłoszenia lub zarządzenia.

Art. 20. Prezes Rady Ministrów określi organy państwowe obowiązane do zawiadamiania urzędów stanu cywilnego o zdarzeniach i o aktach mających stanowić podstawę wpisu do ksiąg stanu cywilnego.

Art. 21. 1. W razie całkowitej lub częściowej utraty księgi stanu cywilnego prezydium powiatowej rady narodowej, rady narodowej miasta stanowiącego powiat lub dzielnicowej rady narodowej właściwej ze względu na miejsce sporządzenia aktu ustali na żądanie organu państwowego, na wniosek osoby zainteresowanej lub z urzędu treść aktu na podstawie dowodów (np. dokumentów, zeznań wnioskodawcy, świadków-biegłych). Treść odtworzonego aktu wpisuje się do ksiąg stanu cywilnego.

2. Treść wypisu aktu stanu cywilnego sporządzonego w księdze utraconej może być na wniosek osoby zainteresowanej lub z urzędu wpisana do ksiąg urzędu właściwego ze względu na miejsce sporządzenia aktu.

3. Odtworzenie całości lub części księgi stanu cywilnego może nastąpić za zgodą prezydium wojewódzkiej rady narodowej (Rady Narodowej w m. st. Warszawie i m. Łodzi).

Art. 22. 1. Jeżeli akt urodzenia, małżeństwa lub zgonu został sporządzony za granicą, a uzyskanie wypisu jest niemożliwe lub związane z poważnymi trudnościami, w szczególności ze znaczną zwłoką, treść aktu stanu cywilnego ustali właściwe ze względu na miejsce zamieszkania wnioskodawcy prezydium powiatowej rady narodowej (rady narodowej miasta stanowiącego powiat, dzielnicowej rady narodowej) na żądanie organu państwowego, na wniosek osoby zainteresowanej lub z urzędu. Ustalenie treści aktu stanu cywilnego następuje w trybie przewidzianym w art. 21 ust. 1. Treść aktu wpisuje się do ksiąg urzędu stanu cywilnego miejsca zamieszkania wnioskodawcy.

2. Jeżeli wnioskodawca nie ma miejsca zamieszkania w kraju, właściwość miejscową prezydium powiatowej rady narodowej oraz urzędu stanu cywilnego ustala się na podstawie ostatniego miejsca zamieszkania wnioskodawcy w kraju; jeżeli brak i tej podstawy lub jeżeli wnioskodawcą jest urząd zagraniczny Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej, właściwe jest Prezydium Dzielnicowej Rady Narodowej Warszawa-Sródmiście oraz Urząd Stanu Cywilnego Warszawa-Sródmiście.

Art. 23. 1. Sąd ustala w trybie postępowania nie-spornego treść aktu stanu cywilnego, jeżeli:

- 1) akt unieważniony ma być zastąpiony nowym aktem;
- 2) akt urodzenia bądź akt małżeństwa nie został sporządzony i nie można go sporządzić w trybie przewidzianym przez przepisy niniejszego dekretu.

2. Sądem właściwym do ustalenia treści aktu jest sąd miejsca, w którym akt był sporządzony lub powinien być sporządzony.

Art. 24. 1. Kto uchyla się od przewidzianego w niniejszym dekrete obowiązku dokonania zgłoszenia lub wykonania innej czynności, może być do tego zmuszony w trybie postępowania przymusowego w administracji.

2. Jeżeli przepis niniejszego dekretu oznacza kolejność, w jakiej poszczególne osoby obowiązane są dokonywać zgłoszeń w urzędzie stanu cywilnego w celu sporządzenia aktu, osoba wymieniona na dalszym miejscu jest obowiązana do zgłoszenia dopiero wówczas, gdy osoba przed nią wymieniona jest nieobecna lub nie może dokonać zgłoszenia.

R o z d z i a ł III.

Unieważnienie i sprostowanie akt stanu cywilnego.

Art. 25. Akta stanu cywilnego stanowią dowód zdarzeń w nich stwierdzonych; ich niezgodność z prawdą może być udowodniona jedynie w postępowaniu niespornym o unieważnienie lub sprostowanie aktu.

Art. 26. 1. Sąd uzna za nieważny akt stanu cywilnego stwierdzający zdarzenie niezgodne z prawdą.

2. Sąd może uznać za nieważny akt stanu cywilnego, jeżeli uchybienia powstałe przy sporządzeniu aktu stanu cywilnego powodują zmniejszenie jego mocy dowodowej.

3. Sąd rozstrzyga o sprostowaniu aktu stanu cywilnego w razie błędnego lub nieściśłego jego zredagowania.

4. Unieważnienia lub sprostowania aktu może żądać osoba zainteresowana, prokurator lub organ nadzoru.

5. Sądem właściwym jest sąd miejsca sporządzenia aktu.

Art. 27. 1. Jeżeli dwa akty stanu cywilnego stwierdzają to samo zdarzenie, organ nadzoru unieważni jeden z tych aktów po przeprowadzeniu postępowania wyjaśniającego.

2. Akt stanu cywilnego nie zawierający wszystkich danych, które powinny być w nim umieszczone, podlega uzupełnieniu na podstawie decyzji organu nadzoru.

Art. 28. Kierownik urzędu stanu cywilnego nie może dokonywać zmian w aktach już sporządzonych, może jednak na podstawie zezwolenia organu nadzoru sprostować oczywisty błąd pisarski.

R o z d z i a ł IV.

Akta urodzenia.

Art. 29. 1. Urodzenie dziecka należy zgłosić w ciągu 14 dni w urzędzie stanu cywilnego, w którego okręgu dziecko się urodziło.

2. Jeżeli żadne z rodziców dziecka nie mieszka w okręgu urzędu stanu cywilnego, w którym dziecko się urodziło, zgłoszenia można dokonać w urzędzie stanu cywilnego właściwym ze względu na miejsce zamieszkania rodziców lub jednego z nich.

Art. 30. Jeżeli dziecko urodziło się martwe, zgłoszenie powinno nastąpić w ciągu 3 dni. W tym przypadku należy sporządzić tylko akt urodzenia z adnotacją w rubryce „Uwagi”, że dziecko urodziło się martwe; aktu zgonu nie sporządza się.

Art. 31. 1. Do zgłoszenia urodzenia dziecka obowiązani są w kolejności niżej ustalonej:

- 1) ojciec;
- 2) położna lub lekarz albo inna osoba obecna przy porodzie;
- 3) matka, jeżeli jej stan zdrowia na to zezwala.

2. Jeżeli urodzenie nastąpiło w szpitalu lub innym zakładzie, do zgłoszenia obowiązany jest kierownik szpitala lub zakładu albo osoba przez niego upoważniona.

Art. 32. W akcie urodzenia wymienia się:

- 1) nazwisko, imię (imiona) i płeć dziecka;
- 2) miejsce i datę urodzenia dziecka;

3) nazwisko, imię, zawód, miejsce urodzenia, datę urodzenia lub rok urodzenia i miejsce zamieszkania każdego z rodziców w chwili urodzenia się dziecka oraz nazwisko rodowe matki;

4) nazwisko, imię, zawód, wiek i miejsce zamieszkania zgłaszającego;

5) dane dotyczące szpitala lub innego zakładu, jeżeli sporządzenie aktu następuje na podstawie zgłoszenia dokonanego w trybie art. 31 ust. 2.

Art. 33. Osoba zgłaszająca urodzenie dziecka, którego rodzice pozostają w związku małżeńskim, powinna złożyć odpis skrócony aktu małżeństwa lub w razie niemożności złożenia takiego odpisu — pisemne oświadczenie z wyszczególnieniem danych dotyczących zawarcia małżeństwa.

Art. 34. 1. Jeżeli rodzice dziecka nie pozostają w związku małżeńskim, dane dotyczące osoby ojca będą wpisane tylko w razie uznania dziecka lub w razie ustalenia ojcostwa przez sąd.

2. W braku takiego uznania lub ustalenia ojcostwa kierownik urzędu stanu cywilnego wpisze do aktu urodzenia dziecka jako imię ojca — imię wskazane przez przedstawiciela ustawowego dziecka, a w braku takiego wskazania — jedno z imion zwykle w kraju używanych oraz jako nazwisko ojca — nazwisko matki i uczyni o tym w akcie adnotację w rubryce „Uwagi”.

Art. 35. 1. Jeżeli uznanie dziecka lub ustalenie ojcostwa przez sąd nastąpi po sporządzeniu aktu urodzenia, wpisuje się na marginesie aktu urodzenia wzmiankę dodatkową o uznaniu dziecka lub ustaleniu ojcostwa oraz o wynikającej stąd w myśl przepisów kodeksu rodzinnego zmianie nazwiska dziecka.

2. W razie unieważnienia uznania dziecka albo w razie zaprzeczenia ojcostwa kierownik urzędu stanu cywilnego na wniosek osoby zainteresowanej lub z urzędu wpisuje do aktu urodzenia dane wymienione w art. 34 ust. 2 w formie wzmianki dodatkowej na marginesie aktu.

Art. 36. 1. Nie wolno wpisywać do aktu urodzenia imienia ośmieszającego lub nieprzyzwoitego.

2. Kierownik urzędu stanu cywilnego odmówi wpisania do aktu urodzenia więcej niż dwóch imion.

Art. 37. 1. Jeżeli przy sporządzaniu aktu urodzenia nie nadano imienia dziecku, każde z rodziców może w ciągu miesiąca od sporządzenia aktu podać imię dziecka kierownikowi urzędu stanu cywilnego; kierownik urzędu stanu cywilnego uczyni wzmiankę dodatkową na marginesie aktu o nadaniu imienia dziecku.

2. W razie niepodania imienia w terminie przewidzianym w ust. 1 kierownik urzędu stanu cywilnego wezwie rodziców dziecka do złożenia oświadczenia co do imienia w ciągu dwóch tygodni. Jeżeli po upływie tego terminu rodzice nie zgłoszą imienia dziecka, kierownik urzędu stanu cywilnego wpisze do aktu urodzenia jedno z imion zwykle w kraju używanych, czyniąc o tym wzmiankę dodatkową na marginesie aktu.

Art. 38. 1. Jeżeli rodzice zawierają małżeństwo po urodzeniu się dziecka, wpisuje się na marginesie aktu urodzenia wzmiankę dodatkową o zawarciu małżeństwa, a jeżeli dziecko jest małoletnie — nadto o wynikającej stąd zmianie nazwiska dziecka.

2. Wpisanie wzmianki określonej w ust. 1 następuje na podstawie zgłoszenia przez rodziców dziecka okoliczności koniecznych do dokonania wpisu. Zgłoszenie powinno być dokonane na piśmie lub złożone do protokołu przy sporządzaniu aktu małżeństwa. W razie niedokona-

nia zgłoszenia przy sporządzeniu aktu małżeństwa zgłoszenie może być dokonane w każdym urzędzie stanu cywilnego.

3. Jeżeli rodzice nie dokonali zgłoszenia określonego w ust. 2, wpisania wzmianki dokonuje się na wniosek osoby zainteresowanej, zgłoszony w urzędzie stanu cywilnego, w którym został sporządzony akt urodzenia dziecka, przy czym fakt pochodzenia dziecka od małżonków powinien być wykazany dokumentem publicznym (aktem małżeństwa, uznania, orzeczeniem sądowym).

4. W razie zawarcia małżeństwa przez rodziców dziecka po jego urodzeniu, a przed sporządzeniem aktu urodzenia, akt ten sporządza się tak, jak gdyby dziecko urodziło się po zawarciu małżeństwa.

Art. 39. 1. W razie zgłoszenia kierownikowi urzędu stanu cywilnego oświadczenia o uznaniu dziecka lub o nadaniu dziecku żony, którego ojciec jest nieznan, nazwiska jej męża, wpisuje się w akcie stanu cywilnego wzmiankę dodatkową o uznaniu i wynikającej stąd zmianie nazwiska dziecka małoletniego lub o nadaniu nazwiska.

2. Oświadczenia określone w ust. 1 mogą być składane w każdym urzędzie stanu cywilnego; oświadczenia te powinny być zgłoszone do protokołu.

3. Jeżeli oświadczenie zostało zgłoszone przed sporządzeniem aktu urodzenia dziecka, treść oświadczenia wpisuje się do księgi urodzeń. Jeżeli zostało ono zgłoszone przy sporządzeniu aktu urodzenia, w akcie urodzenia wpisuje się nazwisko przysługujące dziecku na skutek zgłoszonego oświadczenia, a w rubryce „Uwagi” wpisuje się adnotację o dokonanych uznaniu i wynikającej stąd zmianie nazwiska dziecka małoletniego albo o nadaniu dziecku nazwiska męża matki.

4. Przepisy ust. 1 i 3 stosuje się odpowiednio, w przypadku uznania dziecka przed władzą opiekuńczą.

Art. 40. 1. W przypadku przysposobienia umieszcza się na marginesie aktu urodzenia wzmiankę dodatkową o przysposobieniu. Jeżeli przysposobienie zostało dokonane wspólnie przez małżonków, należy w odpisach skróconych akt urodzenia, małżeństwa i zgonu oraz w wyciągach aktu urodzenia wymienić przysposabiających jako rodziców przysposobionego, chyba że sąd na wniosek przysposabiających, przysposobionego lub jego przedstawiciela ustawowego wyłączył powyższy skutek w orzeczeniu o przysposobieniu.

2. Przepis ust. 1 stosuje się również w przypadku przysposobienia dziecka przez męża matki lub żonę ojca.

Art. 41. 1. Kto znajdzie dziecko nieznanego rodziców, powinien w ciągu siedmiu dni powiadomić o tym Milicję Obywatelską, która po przeprowadzeniu postępowania wyjaśniającego przekazuje jego wynik władzy opiekuńczej.

2. Władza opiekuńcza ustali w miarę możliwości miejsce i datę urodzenia dziecka oraz po zasięgnięciu opinii osoby, pod której pieczęcią znajduje się dziecko, nada dziecku imię i nazwisko oraz określi, jakie imiona rodziców i nazwisko rodowe matki mają być wpisane do aktu urodzenia. Nazwisko nadane dziecku wpisuje się jako nazwisko jego rodziców.

3. Akt urodzenia dziecka nieznanego rodziców sporządza się na podstawie orzeczenia władzy opiekuńczej w urzędzie stanu cywilnego właściwym ze względu na miejsce urodzenia dziecka. Jeżeli władza opiekuńcza nie ustaliła miejsca urodzenia dziecka, za miejsce urodzenia uważa się miejsce jego znalezienia.

4. Przepisy ust. 2 i 3 stosuje się odpowiednio, jeżeli nie można ustalić tożsamości osoby pełnoletniej ze wzglę-

du na jej ułomność fizyczną lub psychiczną albo nieznanne pochodzenie.

Rozdział V.

Zawieranie małżeństw.

Art. 42. Osoba zamierzająca zawrzeć małżeństwo powinna złożyć kierownikowi urzędu stanu cywilnego:

- 1) odpis skrócony swego aktu urodzenia;
- 2) zaświadczenie zamieszkania albo inny dowód równorzędny;
- 3) pisemne zapewnienie, że nie istnieją okoliczności, które według prawa wyłączają zawarcie małżeństwa;
- 4) dowód ustania lub unieważnienia poprzedniego małżeństwa, jeżeli pozostawała poprzednio w związku małżeńskim.

Art. 43. 1. Dowodem ustania małżeństwa jest:

- 1) odpis skrócony aktu zgonu poprzedniego małżonka;
- 2) odpis wyroku orzekającego rozwiązanie poprzedniego małżeństwa przez rozwód lub odpis skrócony aktu małżeństwa z adnotacją o jego rozwiązaniu przez rozwód;
- 3) odpis postanowienia o uznaniu za zmarłego lub o stwierdzeniu zgonu poprzedniego małżonka.

2. Dowodem unieważnienia małżeństwa jest odpis wyroku orzekającego unieważnienie poprzedniego małżeństwa lub odpis skrócony aktu małżeństwa z adnotacją o unieważnieniu małżeństwa.

Art. 44. Organ nadzoru nad urzędem stanu cywilnego, właściwym ze względu na miejsce zamieszkania jednego z przyszłych małżonków, może udzielić zezwolenia na zawarcie małżeństwa w urzędzie stanu cywilnego, w którego okręgu żaden z przyszłych małżonków nie ma miejsca zamieszkania.

Art. 45. Kierownik urzędu stanu cywilnego, któremu znana jest okoliczność wyłączająca zawarcie zamierzonego małżeństwa, odmówi przyjęcia oświadczenia o wstąpieniu w związek małżeński, a w razie wątpliwości zwróci się do organu nadzoru o rozstrzygnięcie, czy małżeństwo może być zawarte.

Art. 46. 1. Cudzoziemiec obowiązany jest złożyć kierownikowi urzędu stanu cywilnego dowód zdolności do zawarcia małżeństwa według swego prawa ojczystego. Jeżeli otrzymanie dowodu jest utrudnione, sąd może w trybie postępowania niespornego zwolnić cudzoziemca od złożenia takiego dowodu.

2. Osoby o nieokreślonej przynależności państwowej zawierają małżeństwo według przepisów prawa polskiego.

Art. 47. 1. Zawarcie małżeństwa następuje z zachowaniem uroczystej formy.

2. Kierownik urzędu stanu cywilnego sprawdza tożsamość osób wstępujących w związek małżeński oraz tożsamość i pełnoletność świadków, po czym zwraca się do każdego z przyszłych małżonków z zapytaniem, czy chce zawrzeć małżeństwo z osobą, której imię i nazwisko wymienia. Gdy obie osoby odpowiedzą na to pytanie twierdząco, kierownik urzędu stanu cywilnego ogłasza, że wskutek zgodnych oświadczeń obu osób zostało zawarte między nimi małżeństwo według przepisów prawa.

3. Kierownik urzędu stanu cywilnego w stosownym przemówieniu wyjaśnia małżonkom społeczne znaczenie i wagę małżeństwa w państwie ludowym oraz prawa i obowiązki małżonków.

Art. 48. Jeżeli zawarcie małżeństwa następuje z ważnych powodów poza lokalem urzędu stanu cywilnego, kierownik urzędu stanu cywilnego sporządzi w miejscu zawarcia małżeństwa protokół stwierdzający złożenie przez przyszłych małżonków oświadczeń, że wступują w związek małżeński, ponadto wymieni w protokole inne dane przewidziane przy zawieraniu małżeństwa. Protokół podpisany przez małżonków, świadków i kierownika urzędu stanu cywilnego stanowi podstawę do sporządzenia aktu małżeństwa.

Art. 49. 1. Akt małżeństwa stanowi dowód zawarcia związku małżeńskiego; powinien on być sporządzony niezwłocznie po zawarciu małżeństwa.

2. Jeżeli akt małżeństwa nie mógł być z ważnych powodów sporządzony niezwłocznie po zawarciu małżeństwa, należy go sporządzić natychmiast po ustaniu przeszkody.

Art. 50. 1. W akcie małżeństwa wymienia się:

- 1) nazwiska i imiona osób wступujących w związek małżeński, ich stan cywilny, zawód i miejsce zamieszkania, miejsce i datę ich urodzenia;
- 2) oznaczenie miejsca i daty sporządzenia aktu oraz miejsca i daty zawarcia związku małżeńskiego;
- 3) nazwisko i imię ojca, imię i rodowe nazwisko matki każdej z osób wступujących w związek małżeński;
- 4) nazwiska i imiona świadków, ich zawód i wiek oraz miejsce ich zamieszkania;
- 5) stwierdzenie, że osoby wступujące w związek małżeński złożyły publicznie przed kierownikiem urzędu stanu cywilnego zgodne oświadczenia, że wступują w związek małżeński;
- 6) na żądanie żony — jej oświadczenie o zachowaniu dotychczasowego nazwiska i dodaniu do niego nazwiska męża.

2. Obywatelka polska, która przy zawieraniu małżeństwa za granicą w obcym urzędzie stanu cywilnego nie złożyła oświadczenia o zachowaniu dotychczasowego nazwiska (ust. 1 pkt 6), może złożyć takie oświadczenie w ciągu sześciu miesięcy od dnia zawarcia małżeństwa. Oświadczenie to powinno być złożone we wniosku o wpisanie aktu małżeństwa do ksiąg stanu cywilnego w Polsce.

Rozdział VI.

Akta zgonu.

Art. 51. 1. Zgon osoby należy najpóźniej w ciągu trzech dni zgłosić kierownikowi urzędu stanu cywilnego, w którego okręgu nastąpił zgon.

2. Jeżeli zgon nastąpił wskutek choroby zakaźnej, zgłoszenie powinno nastąpić w ciągu dwudziestu czterech godzin.

3. O znalezieniu zwłok należy niezwłocznie zawiadomić prokuratora lub organ Milicji Obywatelskiej albo prezydium gromadzkiej rady narodowej lub rady narodowej osiedla. O znalezieniu zwłok organy te zawiadamiają urząd stanu cywilnego w ciągu dwudziestu czterech godzin.

Art. 52. 1. Do zgłoszenia zgonu obowiązani są w kolejności niżej ustalonej:

- 1) małżonek lub dzieci zmarłego;
- 2) najbliżsi krewni i powinowaci zamieszkali w miejscowości, w której zgon nastąpił;
- 3) osoby zamieszkałe w lokalu, w którym nastąpił zgon lub znaleziono zwłoki;

4) osoby, które były obecne przy zgonie lub naocznie się o nim przekonały;

5) administrator domu, w którym zgon nastąpił.

2. Jeżeli zgon nastąpił w szpitalu lub w innym zakładzie, do zgłoszenia obowiązany jest kierownik szpitala lub zakładu albo osoba przez niego upoważniona.

Art. 53. Kierownik urzędu stanu cywilnego sporządza akt zgonu:

- 1) po przedstawieniu mu karty zgonu stwierdzającej zgon oraz jego przyczynę lub
- 2) po osobistym naocznym stwierdzeniu zgonu.

Art. 54. Jeżeli okoliczności zgonu były przedmiotem dochodzenia organu państwowego, kierownik urzędu stanu cywilnego sporządza akt zgonu na podstawie pisemnego zgłoszenia właściwego organu państwowego.

Art. 55. 1. W akcie zgonu wymienia się:

- 1) nazwisko, imię (imiona), stan cywilny, zawód oraz miejsce zamieszkania zmarłego, a nadto miejsce i datę jego urodzenia lub rok urodzenia;
- 2) datę, godzinę oraz miejsce zgonu lub znalezienia zwłok;
- 3) nazwisko i imię (imiona) małżonka osoby zmarłej, a jeżeli małżonek ten żyje — jego miejsce zamieszkania;
- 4) nazwiska i imiona rodziców zmarłego;
- 5) nazwisko i imię (imiona), rok urodzenia, zawód i miejsce zamieszkania osoby zgłaszającej zgon;
- 6) dane dotyczące szpitala lub zakładu, który dokonał zgłoszenia.

2. Jeżeli zgłaszający nie posiada wiadomości o niektórych danych wymienionych w ust. 1, należy to zaznaczyć w akcie zgonu.

Art. 56. W akcie zgonu osoby o nie ustalonej tożsamości wymienia się:

- 1) datę, godzinę, miejsce i okoliczności znalezienia zwłok oraz ich stan;
- 2) płeć oraz przypuszczalny rok urodzenia zmarłego;
- 3) znaki rozpoznawcze zwłok;
- 4) odzież oraz inne przedmioty znalezione przy zmarłym wraz z ich opisem.

Art. 57. Jeżeli pochowanie zwłok nastąpiło przed sporządzeniem aktu zgonu, kierownik urzędu stanu cywilnego sporządza akt zgonu po przeprowadzeniu postępowania wyjaśniającego.

Art. 58. 1. W razie stwierdzenia zgonu w trybie postępowania niespornego akt zgonu sporządza się w urzędzie stanu cywilnego, w którego okręgu nastąpił zgon; jeżeli miejsce zgonu nie zostało stwierdzone lub znajduje się za granicą, akt zgonu sporządza się w urzędzie stanu cywilnego, w którego okręgu zmarły miał ostatnie miejsce zamieszkania, a w braku takiego miejsca — w Urzędzie Stanu Cywilnego Warszawa-Sródmieście.

2. W razie uznania osoby za zmarłą akt jej zgonu sporządza się w urzędzie stanu cywilnego, w którego okręgu osoba ta miała ostatnie miejsce zamieszkania, w braku zaś takiego miejsca — w Urzędzie Stanu Cywilnego Warszawa-Sródmieście.

3. W razie uchylecia postanowienia o uznaniu za zmarłego lub o stwierdzeniu zgonu akt zgonu skreśla się.

R o z d z i a ł VII.

Przypadki szczególnie rejestracji stanu cywilnego.

Art. 59. 1. Fakt urodzenia, małżeństwa lub zgonu, który nastąpił za granicą i nie został zarejestrowany w zagranicznych księgach stanu cywilnego, może być zarejestrowany w księgach krajowych na zarządzenie organu nadzoru, właściwego ze względu na miejsce zamieszkania wnioskodawcy.

2. Gdy wnioskodawca mieszka za granicą, właściwe do wydania zarządzenia jest Prezydium Rady Narodowej w m. st. Warszawie.

Art. 60. 1. W celu sporządzenia aktu stanu cywilnego za granicą obywatel polski może otrzymać zaświadczenie stwierdzające, że posiada zdolność prawną wymaganą według prawa polskiego dla dokonania czynności, stanowiącej podstawę do sporządzenia aktu.

2. Zaświadczenie takie wydaje organ nadzoru właściwy ze względu na miejsce ostatniego zamieszkania w Polsce osoby zainteresowanej, w braku zaś takiego miejsca — polski urząd konsularny.

3. Zaświadczenie o zdolności prawnej obywatela polskiego do zawarcia małżeństwa za granicą wydaje polski urząd konsularny również wówczas, gdy osoba zainteresowana wprawdzie zamieszkiwała w kraju, lecz opuściła go przed ukończeniem 16 roku życia.

Art. 61. 1. Do rejestracji stanu cywilnego obywateli polskich za granicą uprawnieni są wyznaczeni przez Ministra Spraw Zagranicznych pracownicy służby konsularnej, a w krajach, w których nie ma urzędów konsularnych — pracownicy służby dyplomatycznej.

2. Jeżeli nie wyznaczono pracownika do prowadzenia rejestracji stanu cywilnego, kierownik urzędu konsularnego, a w krajach, w których nie ma urzędu konsularnego — kierownik urzędu dyplomatycznego, jest uprawniony do przyjmowania od obywateli polskich zamierzających zawrzeć małżeństwo oświadczeń, że wstępują w związek małżeński.

3. Protokół stwierdzający złożenie takich oświadczeń z zapewnieniem osób zainteresowanych, że nie zachodzą okoliczności wyłączające zawarcie przez nie małżeństwa, podpisany przez małżonków, świadków i kierownika urzędu konsularnego (dyplomatycznego), stanowi podstawę do sporządzenia aktu małżeństwa w Urzędzie Stanu Cywilnego Warszawa-Śródmieście.

Art. 62. 1. W razie niemożności rejestracji w polskim urzędzie konsularnym (dyplomatycznym) urodzenia lub zgonu obywatela polskiego za granicą, gdy jednocześnie zachodzi niemożność lub trudność rejestracji tego faktu w obcym urzędzie stanu cywilnego, zgłoszenia można dokonać w urzędzie stanu cywilnego w kraju za pośrednictwem polskiego urzędu konsularnego (dyplomatycznego) lub pełnomocnika ustanowionego pełnomocnictwem szczególnym urzędowo poświadczonym.

2. W przypadkach przewidzianych w ust. 1 zgłoszenie następuje: jeżeli chodzi o akt urodzenia — w urzędzie stanu cywilnego, w którego okręgu rodzice dziecka lub jedno z nich mieli ostatnie miejsce zamieszkania w kraju, jeżeli zaś chodzi o akt zgonu — w urzędzie stanu cywilnego, w którego okręgu zmarły miał ostatnie miejsce zamieszkania w kraju; w braku takiego miejsca zamieszkania właściwym w obu przypadkach jest Urząd Stanu Cywilnego Warszawa-Śródmieście.

Art. 63. 1. Akt stanu cywilnego sporządzony za granicą nie w polskim urzędzie konsularnym (dyplomatycznym) może być z urzędu lub za zezwoleniem organu nadzoru na wniosek osoby zainteresowanej wpisany do ksiąg stanu cywilnego urzędu właściwego ze względu na miejsce zamieszkania osoby, której akt dotyczy, a jeżeli osoba ta nie ma w kraju miejsca zamieszkania — do ksiąg Urzędu Stanu Cywilnego Warszawa-Śródmieście.

2. Wpisanie wzmianki dodatkowej lub dokonanie przypisku w akcie stanu cywilnego na podstawie orzeczenia sądu państwa obcego może nastąpić wówczas, jeżeli orzeczenie sądu państwa obcego zostanie uznane przez sąd wojewódzki. Uznanie następuje w trybie postępowania niespornego.

3. Wpisanie wzmianki dodatkowej lub dokonanie przypisku na podstawie innego dokumentu pochodzącego od władzy obcej wymaga zezwolenia organu nadzoru.

Art. 64. Na podstawie aktu stanu cywilnego sporządzonego za granicą wpisuje się z urzędu wzmianki dodatkowe lub przypiski w akcie stanu cywilnego sporządzonym w księgach krajowych, jeżeli zagraniczny akt stanu cywilnego przesłano do kraju w wykonaniu umowy międzynarodowej przewidującej wzajemną wymianę aktów stanu cywilnego.

Art. 65. 1. W celu zarejestrowania urodzeń i zgonów, które nastąpiły na polskich statkach morskich i powietrznych, kapitanowie statków wpisują w formie protokołów do dzienników okrętowych (pokładowych) dane dotyczące tych faktów.

2. Protokół powinien być podpisany przez dwóch świadków, którzy stwierdzają fakt urodzenia lub zgonu.

Art. 66. 1. W protokole dotyczącym urodzenia wymienia się nazwisko, imię i płeć dziecka, datę i określenie miejsca urodzenia, jak również imiona i nazwiska oraz miejsce zamieszkania rodziców dziecka i ich zawód.

2. W protokole dotyczącym zgonu wymienia się imię i nazwisko zmarłego, datę lub rok oraz miejsce jego urodzenia, miejsce zamieszkania i zawód, określenie miejsca zgonu, imiona i nazwiska rodziców oraz przyczynę zgonu.

Art. 67. 1. W celu wpisania treści protokołu do ksiąg stanu cywilnego kapitan statku przesyła odpis protokołu do najbliższego polskiego urzędu konsularnego albo do urzędu stanu cywilnego właściwego dla najbliższego portu polskiego.

2. Urząd, który otrzyma protokół, przesyła go do urzędu stanu cywilnego właściwego ze względu na miejsce zamieszkania osoby, której protokół dotyczy, w braku zaś takiego miejsca — do Urzędu Stanu Cywilnego Warszawa-Śródmieście.

Art. 68. 1. Urodzenia i zgonu na okrętach wojennych wpisuje się do dziennika okrętowego zdarzeń, uwzględniając w nim dane, wymienione w art. 66.

2. Odpis dokonanego wpisu dowódca okrętu przesyła do najbliższego urzędu konsularnego albo do urzędu stanu cywilnego właściwego dla najbliższego portu polskiego. Przepis art. 67 ust. 2 stosuje się odpowiednio.

Art. 69. 1. Rejestracji urodzeń i zgonów, które nastąpiły na polskich wojskowych statkach powietrznych, dokonuje się na podstawie zgłoszeń składanych przez władze portu lotniczego, w którym statek ląduje.

2. Urodzenia i zgonu, które nastąpiły na polskich wojskowych statkach powietrznych poza granicami Państwa, wpisuje się do dziennika pokładowego zdarzeń. Przepisy art. 68 stosuje się odpowiednio.

Art. 70. 1. Akta zgonu żołnierzy w czynnej służbie wojskowej i przydzielonych do jednostek wojskowych innych osób poległych lub zmarłych w związku z działaniami wojennymi sporządza urząd stanu cywilnego okręgu, w którym zmarły miał ostatnie miejsce zamieszkania, a w braku takiego miejsca — Urząd Stanu Cywilnego Warszawa-Sródmieście.

2. Akta zgonu żołnierzy i innych osób wymienionych w ust. 1 sporządza się na podstawie zgłoszeń dokonanych przez właściwe organy, które określi Minister Obrony Narodowej w porozumieniu z Ministrem Spraw Wewnętrznych.

R o z d z i a ł VIII.

Wypisy z ksiąg stanu cywilnego.

Art. 71. 1. Odpis zupełny i odpis skrócony oraz wyciąg z aktu stanu cywilnego wydaje się tylko na żądanie organu państwowego, osoby, której stan cywilny został w akcie stwierdzony, jej wstępnego, zstępnego, małżonka lub przedstawiciela ustawowego, a na żądanie innych osób — za zezwoleniem organu nadzoru.

2. Przepis ust. 1 stosuje się również w razie żądania zaświadczenia o dokonanych w księgach stanu cywilnego wpisie lub zaświadczenia stwierdzającego, że wpisu w księgach nie ma albo też, że księgi stanu cywilnego zaginęły lub uległy zniszczeniu.

Art. 72. 1. W wyciągach umieszcza się tylko następujące dane:

- 1) w wyciągu z aktu urodzenia — nazwisko i imię, miejsce i datę urodzenia oraz imiona rodziców osoby, której akt urodzenia dotyczy;
- 2) w wyciągu z aktu małżeństwa — nazwiska i imiona małżonków, miejsce i datę zawarcia małżeństwa, datę wyroku orzekającego rozwód lub unieważnienie małżeństwa;
- 3) w wyciągu z aktu zgonu — nazwisko i imię zmarłego, miejsce i datę zgonu, datę urodzenia lub rok urodzenia i stan cywilny zmarłego.

2. Na wniosek osoby zainteresowanej wydaje się uproszczony wyciąg z aktu urodzenia z pominięciem imion rodziców.

Art. 73. W odpisach skróconych umieszcza się oprócz danych wymienionych w art. 72 ust. 1 następujące dane:

- 1) w odpisie aktu urodzenia — nazwisko ojca, rodowe nazwisko matki oraz ich zawód;
- 2) w odpisie aktu małżeństwa — miejsce, datę urodzenia i zawód małżonków oraz nazwisko i imię ojca, imię i rodowe nazwisko matki każdego z małżonków;
- 3) w odpisie aktu zgonu — miejsce zamieszkania zmarłego, miejsce jego urodzenia, nazwisko i imię pozostałego małżonka lub wzmiankę o tym, że zmarły nie pozostawał w związku małżeńskim, oraz nazwiska i imiona rodziców zmarłego.

Art. 74. W wyciągach i odpisach skróconych podaje się treść aktu w postaci ostatecznej z uwzględnieniem wzmianek dodatkowych oraz z pominięciem słów, zdań lub ustępów skreślonych.

Art. 75. 1. Odpisy zupełne stanowią dosłowne powtórzenie treści akt wraz ze wszystkimi wzmiankami dodatkowymi; treść przypisków podaje się jedynie na wyraźne żądanie osoby zainteresowanej.

2. Z aktów stanu cywilnego sporządzonych przed dniem 1 stycznia 1946 r. mogą być wydawane odpisy według jednolitego wzoru ustalonego dla odpisów zupełnych.

Art. 76. Akta stanu cywilnego, ich odpisy i wyciągi sporządza się na drukach ścisłego zarachowania według wzoru jednolitego dla poszczególnych rodzajów akt.

Art. 77. Prawo przeglądania ksiąg stanu cywilnego przysługuje jedynie przedstawicielom organów państwowych na podstawie pisemnego upoważnienia. Organ nadzoru może zezwolić na przeglądanie ksiąg także przedstawicielom organizacji społecznych.

R o z d z i a ł IX.

Przepisy karne.

Art. 78. 1. Kto nie dopełnił w terminie obowiązku zgłoszenia w urzędzie stanu cywilnego faktu urodzenia lub zgonu, podlega karze grzywny do 500 zł.

2. Grzywny nie wymierza się, jeżeli pomimo niedokonania zgłoszenia przez osobę do tego obowiązana akt stanu cywilnego został sporządzony we właściwym czasie.

3. Orzekanie następuje w trybie orzecznictwa karno-administracyjnego.

R o z d z i a ł X.

Przepisy przejściowe i końcowe.

Art. 79. 1. Do czasu wydania przepisów przewidzianych w ust. 3 niniejszego artykułu urzędy stanu cywilnego przy prezydiach gromadzkich rad narodowych i rad narodowych osiedli dokonują następujących czynności:

- 1) przyjmowania oświadczeń o wstąpieniu w związek małżeński;
- 2) sporządzania akt małżeństw, urodzeń i zgonów, wydawania z nich wypisów oraz dokonywania wzmianek dodatkowych, przypisków i adnotacji;
- 3) przyjmowania oświadczeń o uznaniu dziecka oraz o nadaniu dziecku nazwiska przez męża jego matki.

2. Czynności, które nie są objęte zakresem działania urzędów stanu cywilnego przy prezydiach gromadzkich rad narodowych i rad narodowych osiedli, dokonywane będą przez urzędy stanu cywilnego przy prezydiach miejskich rad narodowych miast stanowiących siedzibę prezydiów powiatowych rad narodowych.

3. Minister Spraw Wewnętrznych może w drodze rozporządzenia przekazać urzędowi stanu cywilnego przy prezydiach gromadzkich rad narodowych i rad narodowych osiedli dokonywanie, poza czynnościami określonymi w ust. 1 także innych czynności należących do zakresu działania urzędów stanu cywilnego.

Art. 80. Osoba, której akt urodzenia, sporządzony przed dniem wejścia w życie niniejszego dekretu, nie wymienia ojca, może żądać wpisania do aktu urodzenia jedynego z imion powszechnie w kraju używanych jako imienia ojca oraz nazwiska matki jako nazwiska ojca. Żądanie to może zgłosić również przedstawiciel ustawowy osoby, której akt dotyczy. Kierownik urzędu stanu cywilnego dokonuje odpowiedniego wpisu w formie wzmianki dodatkowej na marginesie aktu.

Art. 81. 1. Jeżeli orzeczenie o przysposobieniu dokonane wspólnie przez małżonków zostało wydane przed dniem wejścia w życie niniejszego dekretu, przysposabiający i przysposobiony mogą złożyć kierownikowi urzędu stanu cywilnego zgodny wniosek o wymienianie przysposabiających jako rodziców w odpisach skróconych aktów urodzenia, małżeństwa i zgonu przysposobionego oraz w wyciągach jego aktu urodzenia.

2. Przepis ust. 1 stosuje się również w przypadku przysposobienia dziecka przez męża matki lub żonę ojca.

Art. 82. 1. Dziecko nieznanymi rodzicami, którego akt urodzenia został sporządzony przed dniem wejścia w życie niniejszego dekretu, lub przedstawiciel ustawowy tego dziecka może złożyć wniosek do władzy opiekuńczej o ustalenie danych wymienionych w art. 41 ust. 2.

2. Orzeczenie władzy opiekuńczej stanowi podstawę do wpisu wzmianki dodatkowej na marginesie aktu urodzenia.

Art. 83. Wnioski o odtworzenie i ustalenie treści aktu stanu cywilnego, które wpłynęły do sądów przed dniem wejścia w życie niniejszego dekretu, podlegają rozpoznaniu przez sądy w trybie dotychczasowym.

Art. 84. 1. Wypisy (odpisy zupełne, odpisy skrócone i wyciągi) z ksiąg prowadzonych przed dniem 1 stycznia 1946 r., wydane przez osoby, które prowadziły wyznaczeniową rejestrację stanu cywilnego, nie mają mocy dokumentu publicznego.

2. Przepis ust. 1 nie dotyczy wypisów, które przed dniem wejścia w życie niniejszego dekretu zostały złożone w sądach, urzędach, instytucjach państwowych lub społecznych bądź zalegalizowane przez organ nadzoru lub przez polskie urzędy konsularne (dyplomatyczne).

3. Treść wypisów, o których mowa w ust. 1, może być na wniosek osoby zainteresowanej lub z urzędu wpisana do ksiąg stanu cywilnego w razie całkowitej lub częściowej utraty księgi, jak również wówczas, gdy księga, z której wypis był sporządzony, nie znajduje się w posiadaniu urzędu stanu cywilnego. Wpisanie następuje do ksiąg urzędu właściwego ze względu na miejsce sporządzenia aktu.

4. Odpisy zupełne z ksiąg sprzed 1890 r. wydane po wejściu w życie niniejszego dekretu przez osoby nie będące kierownikami urzędów stanu cywilnego mogą stanowić podstawę do wpisania ich treści do ksiąg stanu cywilnego urzędu właściwego ze względu na miejsce sporządzenia odpisu.

Art. 85. 1. Zachowują moc akta stanu cywilnego, sporządzone w okresie od dnia 1 września 1939 r. do dnia 1 stycznia 1946 r. w trybie świeckiej rejestracji stanu

cywilnego na obszarach, które w dniu 1 września 1939 r. wchodziły w skład Państwa Polskiego, a na których w myśl prawa polskiego obowiązywały przepisy o wyznaczeniowej rejestracji stanu cywilnego.

2. Jeżeli to samo zdarzenie zostało stwierdzone aktem stanu cywilnego, sporządzonym na podstawie przepisów o wyznaczeniowej rejestracji stanu cywilnego, i aktem, w którym mowa w ust. 1, jeden z tych aktów podlega unieważnieniu w trybie art. 27 ust. 1.

3. Zachowują moc dowodową księgi przeznaczone do rejestracji urodzeń, małżeństw i zgonów, prowadzone do dnia 1 stycznia 1946 r. przez Polski Narodowy Kościół Katolicki oraz przez Polski Kościół Starokatolicki.

Art. 86. 1. Tracą moc:

- 1) dekret z dnia 25 września 1945 r. — Prawo o aktach stanu cywilnego (Dz. U. z 1945 r. Nr 48, poz. 272, z 1948 r. Nr 24, poz. 161 i Nr 36, poz. 252, z 1950 r. Nr 34, poz. 309, Nr 49, poz. 453 i Nr 51, poz. 468 i z 1951 r. Nr 22, poz. 172);
- 2) dekret z dnia 25 września 1945 r. — Przepisy wprowadzające prawo o aktach stanu cywilnego (Dz. U. z 1945 r. Nr 48, poz. 273 i z 1948 r. Nr 36, poz. 252);
- 3) dekret z dnia 22 października 1947 r. o ustalaniu treści sporządzonych za granicą aktów stanu cywilnego (metryk) obywateli polskich (Dz. U. z 1947 r. Nr 65, poz. 392 i z 1953 r. Nr 9, poz. 28);
- 4) art. 5 i 13 dekretu z dnia 10 listopada 1945 r. o zmianie i ustalaniu imion i nazwisk (Dz. U. Nr 56, poz. 310).

2. Do czasu wydania przepisów wymienionych w art. 20 zachowują moc §§ 31 — 33, 36 i 37 rozporządzenia Ministrów Administracji Publicznej i Sprawiedliwości z dnia 24 listopada 1945 r. w sprawie wykonania prawa o aktach stanu cywilnego oraz przepisów wprowadzających to prawo (Dz. U. Nr 54, poz. 304).

Art. 87. Dekret wchodzi w życie po upływie dwóch miesięcy od dnia ogłoszenia.

Przewodniczący Rady Państwa: A. Zawadzki
Sekretarz Rady Państwa: M. Rybicki

152

ROZPORZĄDZENIE RADY MINISTRÓW

z dnia 18 czerwca 1955 r.

zmieniające rozporządzenie z dnia 26 października 1954 r. w sprawie uposażenia lekarzy i lekarzy dentyków.

Na podstawie art. 24 i 31 ust. 2 ustawy z dnia 28 października 1948 r. o zakładach społecznych służby zdrowia i planowej gospodarce w służbie zdrowia (Dz. U. z 1948 r. Nr 55, poz. 434, z 1950 r. Nr 36, poz. 327 i z 1951 r. Nr 1, poz. 2) zarządza się, co następuje:

§ 1. W rozporządzeniu Rady Ministrów z dnia 26 października 1954 r. w sprawie uposażenia lekarzy i lekarzy dentyków (Dz. U. Nr 48, poz. 229) § 16 otrzymuje brzmienie:

„§ 16. 1. Do czasu wydania odrębnych przepisów o uposażeniu fachowych pracowników służby zdrowia zatrudnionych w organach administracji — przepisy §§ 1, 2, 8 — 12 ze zmianami określonymi w ust. 2 i 3 stosuje się odpowiednio do:

- 1) lekarzy i lekarzy dentyków zatrudnionych w wydziałach (oddziałach) zdrowia prezydiów rad narodowych,

- 2) lekarzy i lekarzy dentyków zatrudnionych w wydziałach zdrowia dyrekcji okręgowych kolei państwowych,

- 3) lekarzy zatrudnionych w przedsiębiorstwach uzdrowiskowych.

2. Dodatek za specjalizację przysługuje lekarzom wymienionym w ust. 1 niezależnie od charakteru wykonywanych obowiązków.

3. O przyznaniu stawki VI L pracownikom wymienionym w ust. 1 pkt 1 decyduje prezydium rady narodowej za zgodą Ministra Zdrowia, wymienionym w ust. 1 pkt 2 — dyrektor okręgu kolei państwowych za zgodą Ministra Kolei, a wymienionym w pkt 3 — dyrektor Centralnego Zarządu Uzdrowisk za zgodą Ministra Zdrowia.

4. Prezes Rady Ministrów ustalił dla wydziałów (oddziałów) zdrowia prezydiów rad narodowych i przedsiębiorstw uzdrowiskowych na wniosek Ministra Zdro-